

KALIMA

OOSTERSE AFRIKAANSE KRING

Jaargang 22-nummer 6

Maart 2001

20,-/40,-

Editoriaal

Hier is hij dan : de laatste Kalima van het academiejaar, dat stilletjesaan en weldra waarschijnlijk in sneltreinvaart naar de examens toeloopt. Want ja, voor degenen onder jullie die het nog niet doorhadden : de kermis staat er weeral (veel te vroeg) ! Dringend tijd dus om eens aan die stapels cursussen te beginnen denken (zucht). Maar het OAK verlaat jullie nog niet ! Woensdag 14 maart gaan we Afrikaans eten en om het OAK-jaar feestelijk af te sluiten, is er de traditionele kaas- en wijnavond op donderdag 29 maart in De Hoed, altijd heel leuk en plezant ! En voor we jullie dan toch verlaten om ons volledig toe te leggen op de studie, moeten we natuurlijk nog zorgen voor de opvolging : de verkiezing van een nieuw presidium. We nodigen jullie allemaal uit om op woensdag 28 maart tussen 11u en 14u jullie stem te komen uitbrengen in den Blandijn (aan de grote ingang).

Bij deze wil ik ook afscheid nemen van jullie, van de Kalima en van het OAK-presidium (snif). Het einde van mijn heerlijke studentenleven is immers in zicht, en daarmee sluit ik ook mijn OAK-carrière af, na vier ongelooflijk toffe, fijne, prachtige jaren. Maar ik blijf wel in Gent hangen, en hoop jullie nog eens tegen het lijf te lopen op een van de OAKtiviteiten volgend jaar, of daarna ...

Vaarwel en tot ziens,

Astrid

Inhoud

Editoriaal	1
Inhoud	2
De preses spreekt!	3
Stripverhaal	4
Het Oosten	5
De Arabische keuken	
Afrika	6
Lees mee met de Onnoemelijk Antastische Kring!	
Verhaaltje: Kartouchke en het Suezkanaal	9
Spelletje	10
Sponsors	11
OAKtiviteiten	17
De OAK-reis naar Marokko ... een impressie...	17
Wist je dat ...	20
Vervolgverhaal: De hospita	21
Cultuuragenda	24
De OAK-babes schitteren op de derde editie van het Galabal der	26
Filologen!	
geBOEKt	28
Gedichtje	29
Koken met Alida	30
Ereleden	31
Colofon	31

De preses spreekt!

Een aantal onderhoudende vertellingen die volstrekt nutteloos zijn om weten.

De laatste tijd droom ik dikwijls in het Gents. Ja, het Gents! Terwijl ikzelf een rasechte Kempische ben. En als ik dan zo aan het dromen ben, dan floept dat Gents er zo uit! Vlot, ik ben totaàl niet te stuiten, de sappigste uitdrukkingen eerst,...! Waauw en tof dat ik dat altijd vind!

De ontzuuchtering volgt dan wel als ik wakker word, want dan kan ik plots geen Gents meer en verval ik terug in mijn Kempisch accent. Een zéér grote teleurstelling telkens weer, dat kan ik je verzekeren.....

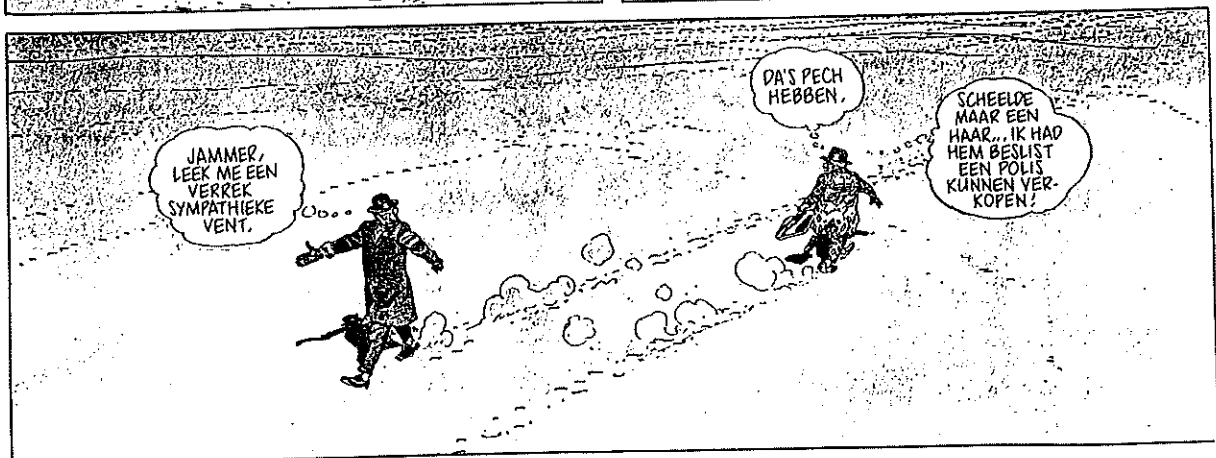
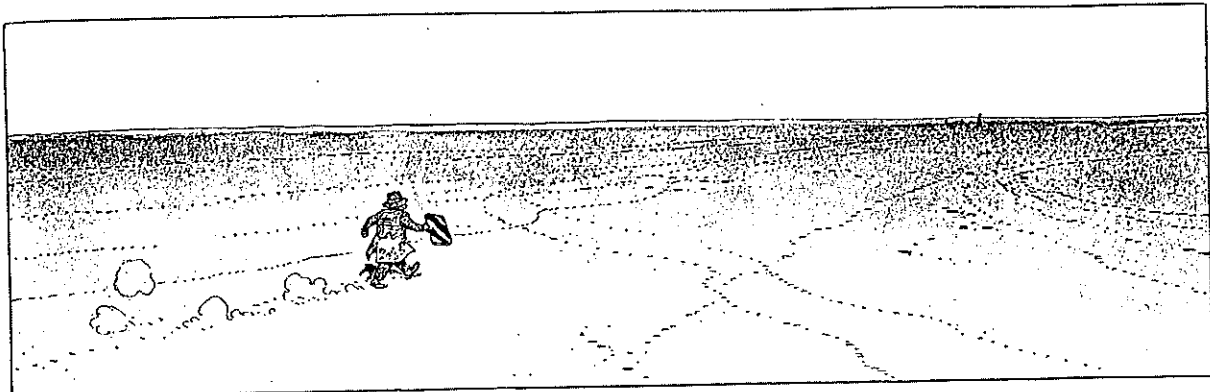
Kakkerlakken zijn dol op Cent Wafers van LU. Jep. Zelf ervaren in Marokko. Hoe dol ik ook was op het eten daar, toch had ik een paar pakjes lekkere koekjes mee vanuit België. En als je dat geopende pakje dan niet netjes terug wegsteekt, dan hebde zever hé!

's Nachts werden we gewekt door een verdacht geluid...er zat iemand aan onze deur te prutsen!!! Hmm, na een grondig onderzoek, bleek dat toch niet te kunnen. Een muis misschien??? Ja, dat pak koekjes dat daar stond,...Ik raapte mijn moed bijeen en heb er es van ver tegen geschopt.

"Hé! Daar loopt iets! Ja, het was een insectJE!" wist mijn vriend. "En wat voor een insectJE dat dan wel mocht wezen???" Een kakkerlak! Èèèèèèèèèèiijkes!! Wist je dat kakkerlakken de snelst lopende insecten ter wereld zijn?? Ikke wel, nu. Die nacht hebben we toch dikwijls kriebels gevoeld tussen onze lakens. Maar de kakkerlak hebben we niet meer terug gezien!

Vrijdag 9 maart is het "Het Galabal der Filologen". Wij doen daar dus ook aan mee. Ik heb nu al "pre-openingsdans nervositeiten". Als zijnde preses moet je daar dus een openingsslowke placeren. Hmmm.. Ik moet zeggen, zonder te willen stoefen, dat ik wel zeer goed uit de voeten kan op de dansvloer. Goed gevoel voor ritme, aardige danspasjes,...al wat je maar wil. Maar...dansen met twee dat gaat me toch niet zo goed af hoor! Mijn vriend moet staan trekken en sleuren om mij iets fatsoenlijks te doen doen, dat wat op een slow lijkt. En we gingen oefenen!!! Ja, veel keer, todat ik ongeloofelijk kon slowen en hij de show kon stelen met mij! Ik moet zeggen, de intentie was er wel, maar de uitvoering...Eén keer hebben we eens geoefend, de zeer erg basis basisprincipes zijn me bijgebracht: hoe houd ik mijn handen, waar bewegen mijn voeten (telkens drie pasjes) en volg ALTIJD uw lief! We hebben nog één week, de week van de laatste kans! Enfin, als je komt kijken, u weze gewaarschuw! Lach niet te hard, aub. Ik beloof dat ik het goed zal maken, eens ik weer mijn eigen zin kan doen, als ik lekker solo sta te shaken! Ik beloof dat ik dan wél de show zal stelen!!

Mis-polis

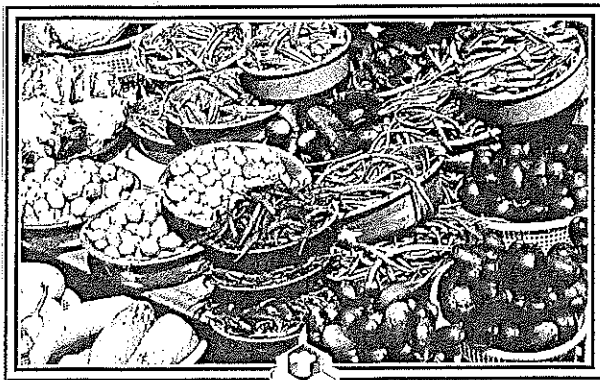

Het Oosten

De Arabische keuken

Een Kalief van Bagdad
organiseerde rond 945
een kookwedstrijd.
Een van de deelnemers
vroeg hem verlof vóór
het opdienen van zijn
schotel een gedicht
te mogen voordragen.
Hij koos het
volgende gedicht van
prins Ibn al-Moe'taz,
die in 908 precies 1 dag
aan de macht was, maar
niet meer nodig had om
de Arabische keuken
voor altijd overtuigend
te presenteren:

Dit rieten dienblad vol met bakjes,
met zorg geschikt in vele vakjes,
bied ik u aan om u te eren –
een man van smaak zal het waarderen!
Een saus met dragonnaaldjes zacht
en kappertjes op smaak gebracht,
bedwelmend met zijn fijne geuren,
betoverend door zwoele kleuren ...
Ah, ruikt u toch, die majoraan,
wie kan zo'n kruidje nu weerstaan?
En specerijen, heel bijzonder,
kaneel en kruidnagel – o wonder! –
die mengen zich hier uiterst vrij
tot koninklijke kruidrijf
De sla die ik vanmorgen plukte
zo groen, zo fris, zo zonder drukte,
begroet de knoflook uitgelaten,
als moesten zij eens nodig praten.
Olijven met hun zilver waas
zijn zelfs het daglicht mooi de baas.
Gedroogde vis ligt langs de randen,
en ui drapeert zich tot guirlanden.
En hier, o vorst, het vlees dan toch,
gemarineerd met moederzorg,
een tikkeltje azijn erbij,
de plakjes feilloos zij aan zij,
als munten uit een rijk verleden –
geen wijze die ze heeft gemedent!
En dan het licht, zo glorieus!
Voor u mijnheer, zo genereus
en altijd vriendelijk, wens ik hevig:
geniet uw maal, maar blijf vrijgevig.
Dan trilt een tuinbloem zacht gekust
door zon en maan verrukt van lust ...

Uit: *Groot Arabisch Kookboek, De keuken van 1001 nacht*, Janny De Moor (1998)

Afrika

LEES MEE MET DE ONNOEMELIJKF ANTASTISCHE KRING!

Chères camerades,

Ik wéét dat ik er laat mee afkom, maar, zoals de roemruchte Tine Kuylen altijd pleegt te zeggen : beter laat dan nooit, maar ik ben toch wel bijzonder laat, gezien het feit dat de blok en d'examins voor de deur staan en wat weet ik allemaal en ge dus geen tijd meer hebt om te lezen en si en la... maar enfin, wat was ik aan het zeggen ? O ja : hier is hij dan, zij het érrug laat : de OAK – Afrikaanse – boeken – tip ! !

Enige tijd geleden namelijk zat *yours truly* tot over haar oren (en *believe me* : eer ge dààr over geraakt...) in een literaire – Rwandese – genocide –taak. Nu hoor ik u al denken amaaai als ik dan toch iets ga lezen, dan toch zeker niet zo'ne zware kost ! Awel ge hebt gelijk, dus : dames en schaarse heren, de boekentip van het OAK (Onnoemelijkf Antastische Kring) is : 1) waag het u niet boeken over de Rwandese genocide te lezen ! Dat is niet goed voor u ! Zeker niet nu ge al zo zwaar in de stress zit ! Of toch zoudt moeten zitten ! 2) bewaar deze boekentip evenwel voor in de vakantie.

Enfin het komt dus hier op neer. Eind vorige eeuw vond er in de Franse stad Lille (Rijsel voor de Vlaamschgezinden), zoals elk jaar trouwens, een festival plaats over Afrikaanse literatuur, *Fest' Africa* genaamd. Maar de bewuste editie had een speciaal onderwerp : boeken over de Rwandese genocide. Het kruim der Afrikaanse schrijvers verenigde zich gedurende twee jaar in een project dat ze '*Rwanda : écrire par devoir de mémoire*' noemden, met een tiental boeken tot gevolg. Deze tien pareltjes (diamantjes, zo u wil) én het festival waarin ze kaderen leken me een uitstekende kennismaking met de hedendaagse Afrikaanse literatuur, niet ? Een inimini pinimini nadeeltje eraan is wel dat ge niet veel kans hebt ze te vinden in België (of toch althans niet in Vlaanderen), behalve misschien in Brussel. Maar ach, wat is er zaliger dan genieten van een goed boek bij een lekker glaasje Franse wijn, op een Frans terraske, met een Franse babe die uw voeten masseert ?

Efkes de praktische kant van de zaak. Vooreerst heeft *Fest' Africa* een website waar men eens kan naar 'surfen', zoals dat heet : www.nordnet.fr/festafrika . Ik zal u voor het gemak ook al een lijstje presenteren waarop alle tien de boeken prijken :

Boubacar Boris Diop, Senegal. *Murambi, le livre des ossements*
Stock, 2000

Nocky Djedanoum, Tsjaad. *Nyamirambo!*
Le Figuier en Fest' Africa Editions, 2000

Monique Ilboudo, Burkina Faso. *Murekatete*
Le Figuier en Fest' Africa Editions, 2000

Vénuste Kayimahé, Rwanda. *France-Rwanda, les coulisses du génocide*
Le Figuier, 2000

Koulsy Lamko, Tsjaad. *La phalène des collines*
Kuljaama, 2000

Tierno Monenembo, Guinée. *L'Aîné des orphelins*
Seuil, 2000

Meja Mwangi, Kenya. *Great Sadness*
?

Jean-Marie Vianney Rurangwa, Rwanda. *Le Génocide des Tutsi expliqué à un étranger*
Le Figuier en Fest' Africa Editions, 2000

Véronique Tadjo, Côte d'Ivoire. *L'Ombre d'Imana. Voyage jusqu'au bout du Rwanda*
Actes Sud, 2000

Abdourahman Ali Waberi, Djibouti. *Terminus. Textes pour le Rwanda*
Le Serpent à plumes, 2000.

Voilà. *Allez-y, les amis.*

Bon. Tot slot wil ik u nog graag een fragmentje uit één ervan aanbieden, zodat ge al eens kunt kijken of het u aanstaat. En allez vooruit, ge krijgt ineens een heel gruwelijk, tis dat ik goedgezind ben. Het betreft een stukje uit *L' Ombre d'Imana* van Tadjo (die overigens erg goede kritieken kreeg). Van tevoren zou ik toch nog enkele opmerkingjes willen geven. Het 'intieme' aspect van de genocide wordt vaak vergeten en is dus ook niet erg bekend. Een menselijk drama zoals een genocide is geen abstract gegeven: het overkomt echte mensen van vlees en bloed, met familiebanden, sociale banden, met een verleden. Of zij die het overleefden nog een toekomst hebben die naam waardig, dat is nog maar de vraag. Vooral in het Rwandese geval is dat intieme heel sterk aanwezig (anders dan bijvoorbeeld in de Holocaust): de moordenaars en de slachtoffers waren (en zijn) vaders, moeders, broers, grootouders, neven, vrienden of burens. Dat maakt alles natuurlijk des te erger. Laten we daarom alleen al het Afrikaanse project steunen in de strijd tegen de vergetelheid en de doofpot. Nog iets: vergeet dat gezever over stammenoorlogen. Stel de vragen eerder in de richting van regionale en internationale politieke en economische belangen en de geschiedenis van het kolonialisme – maar kom, we gaan geen namen noemen. Wat men ook zou moeten weten is dat de kerken (al dan niet van blanke geestelijken) een heel grote en weinig lovenswaardige rol hebben gespeeld in het Rwandese verhaal uit 1994. In de woelige periode die aan de genocide zelf

vooraf ging, vluchtten de Rwandezes (logischerwijs) massaal naar kerken (en missieposten) in de buurt, omdat die, net als scholen, werden geacht de veiligste schuilplaatsen te zijn. De moordenaars zouden toch geen heilige plek durven ontoren? Helaas pindakaas. Blanke priesters namen met hulp van westerse regeringen tijdig de benen (*or what did you expect*), terwijl ettelijken onder hun Rwandese confraters hetzij de slachtpartijen oogluikend toelieten, hetzij er zelf aan deelnamen! Dat gebeurde vaak onder dwang van de *génocidaires*, maar toch. Zo komt het dat vele van Rwanda's kerken vandaag eerder dan als heilige oorden bekend staan als sites van de genocide, macabere ruïnes waarin ontelbare slachtoffers (vooral veel kinderen en vrouwen), op onvoorstelbaar wrede wijze afgemaakt, opeengepropt liggen. Deze sites werden vaak bewaard en tot een soort museum gemaakt. Het is in één van dergelijke 'museum-sites' (één van de bekendste, trouwens, waarin ook het verhaal van Koulsy Lamko zijn oorsprong vond) dat zich het fragmentje hieronder afspeelt. Lees en huiver.

"EGLISE DE NYAMATA

Site de génocide.
+ ou - 35000 morts.

La femme ligotée.

"Mukandori. Vingt-cinq ans. Exhumée en 1997.

Lieu d'habitation: Nyamata centre.

Mariée.

Enfant?

On lui a ligoté les poignets, on les a attachés à ses chevilles. Elle a les jambes largement écartées. Son corps est penché sur le côté. On dirait un énorme foetus fossilisé. Elle a été déposée sur une couverture souillée, devant elle des crânes bien rangés et des ossements éparpillés sur une natte.

Elle a été violée. Un pic fut enfoncé dans son vagin. Elle est morte d'un coup de machette à la nuque. On peut voir l'entaille que l'impact a laissée. Elle porte encore une couverture sur les épaules mais le tissu est maintenant incrusté dans la peau.

Elle est là pour l'exemple, exhumée de la fosse où elle était tombée avec les autres corps. Exposée pour que personne n'oublie. Une momie du génocide. Des bouts de cheveux sont encore collés sur son crâne." (p. 21-22)

Sta mij toe u nu verweesd achter te laten.

Oo Revwaar, la Limbourgeoise.

Verhaaltje

Kartouchke en het Suezkanaal

Ben met 't Suezkanaal uit congé gekomen. 't Suezkanaal dat is een jongen uit de derde en ze zeggen daar het Suezkanaal tegen omdat hij zo lang en zo smal is. Tenminste dat zegt onze Pol, maar ik weet hoe dat komt, dat komt doordat zijn ouders uit het nabije oosten komen dat wil zeggen van heel ver.

Ja, ik vind het altijd plezierig als die grote mannen beginnen te vertellen, vooral 't Suezkanaal, die weet nogal wat meer dan onze Pol en hij komt dikwijls bij ons arbiter spelen en als hij niet moet arbitreran is hij daar ook.

Hij heeft mij ook eens een kaartje gestuurd, mens dat is een spel geweest. Houd u fier stond erop en daarboven een jongen die aan 't trommelen was onder een pee-ix-vlag en vanachter genegen groeten uw goede vriend Herman. Ge gaat toch niet antwoorden zeker, zegt onze Pol, al die flauwe truit. En waarom niet zeg ik maar van moeder mocht ik toch ook niet, kunt ge daar nog aan uit?

En met Allerheiligen is hij die fotokes komen brengen, ge weet wel die van het turnfeest, ik moest toen boven op die piramide staan met een vlag en toen heeft hij mij getrokken met een telelens. Ik zag hem voor de deur staan vanuit het raam van mijn kamerke. Ha dat is vriendelijk, heeft mijn moeder tegen hem gezegd en hoeveel is het, en toen ik goed en wel beneden was sloeg de deur juist toe. Awel merci, heb ik gedacht nu mag ik hem al niet meer zien.

Maar vandaag was onze Pol er niet bij en 't Suezkanaal is op de tram naast mij komen zitten, kom ik zal uw les eens ondervragen zegt hij en hij heeft uitgelegd wat een tele-lens was en verteld van de toestand en toen heeft hij gevraagd wanneer is 't uwe verjaardag en ik zei in september ha tiens zei hij ik ook, ge ziet hé en hij heeft het opgeschreven in een boekske met landkaarten in, 'k zal aan u denken zegt hij en als ge soms iets nodig hebt maar toen waren we aan 't kollege, hier uw valies, zegt hij en zwijgen hé. Jaja, zeg ik, maar wat moet ik nu eigenlijk zwijgen?

En 's avonds zei Pol: en hoe was 't op den tram? Goed zei ik. Maar ik voelde weer een kriebelingske op 't plaatske waar de waarheid zat.

(uit *Uit het logboek van kartouchke* van Luc Versteylen)

Spelletje

ZWEEDSE VARIATIEPUZZEL

Sommige woorden moeten van achter naar voren worden ingevuld.

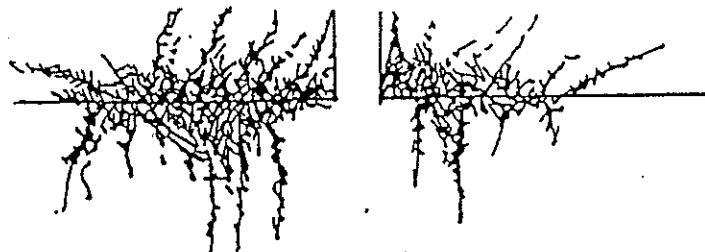
onheilsp lend		spoedig		zaadje v.e. varen		verdrag		hoeveel heid		zangstem		naderhand
vruucht		stempel		bijwoord		geheel				groente		
						voegwoord						
windstreek								Ital. eiland				
jong dier								individu				
				nalaten schap								gebraden ribbetje
				tweetal								
reeks						vat				voorzetsel		
kaarten boek						ijsdrank				hevig		
						gewicht				opstootje		
						wilde haver				smalle plank		
verslag		lofdicht		apparaat								richting wijzer
				landbouw werktuig								
								losse draad				
								godin v.d. vrede				
zangspel	hersteld			wankelbaar								eb of vloed
				plaats								bovenste dakrand
						voorkeur				nacht kleding		
						koppel				doorn		
vertegen woordig ster		jaargetijde						toverheks				vermogend
		bouw materiaal						liever				
						het binnen ste						schel
						veerkracht						
herkauwer				leerrede							insect	
klooster overste				emmertje							speels	
								reken getal				
				Noorse godheid voor wensel				uitstekend				
twee voudig	loofboom				insnijding							bak benodigd heid
	spijskaart				groente							
						bodem voeding						liekzoring
						muurholte						
verdriet		bedekte spot noot								plaaggeest		
										boom		
						koraalbank				vervelend		
hartelijk						weldra						

880

Oplossing vorige maand:

P	E	E	C	A	E
R	O	M	M	E	L
L	A	M	F	A	N
L	I	T	E	R	E
T	R	A	A	T	N
Z	I	N	G	S	A
E	I	G	E	N	M
E	I	E	D	E	L
P	O	R	T	E	E
O	A	K	T	E	W
K	R	A	A	N	L
P	R	A	K	V	L
E	S	P	L	O	G
T	E	L	M	A	N
G	E	L	A	G	S
M	K	A	R	S	L
S	P	A	N	O	O
E	T	A	G	E	R
F	L	E	S	T	O

Sponsors

**TAVERNE
PETRUS**

*specialiteit - spaghetti
en snacks*

ST. ANAOSTR. 15. GENT

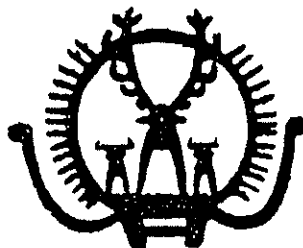

Blandijnberg 1

Oosterse Afrikaanse Kring

RESTAURANT ANKARA

TURKSE SPECIALITEITEN

Open van:
12.00 tot 14.00 uur
en 17.00 tot 24.00 uur
Zon en feestdagen doorlopend open
Gesloten op maandag

Tapmaz Resul

Oudburg 44
9000 Gent
Tel: 09/225.78.18

RAJ

THEE - EETHUIS

Kraanlei 43 a

09 234 34 59

*U kan bij ons genieten van koffie, thee
(wij hebben een ruim assortiment losse thee)
Indische frisdranken en zoetigheden, gebak ...*

*U kan kiezen uit Indische tali-gerechten of
kleinere snacks ...*

Allemaal in een uitzonderlijk Indisch decor.

Tot de lente komt in 't land

Open di - vr > 18 - 23u.

za - zo > 12 - 23u.

ONZE WINKEL

Jan Breydelstraat 40

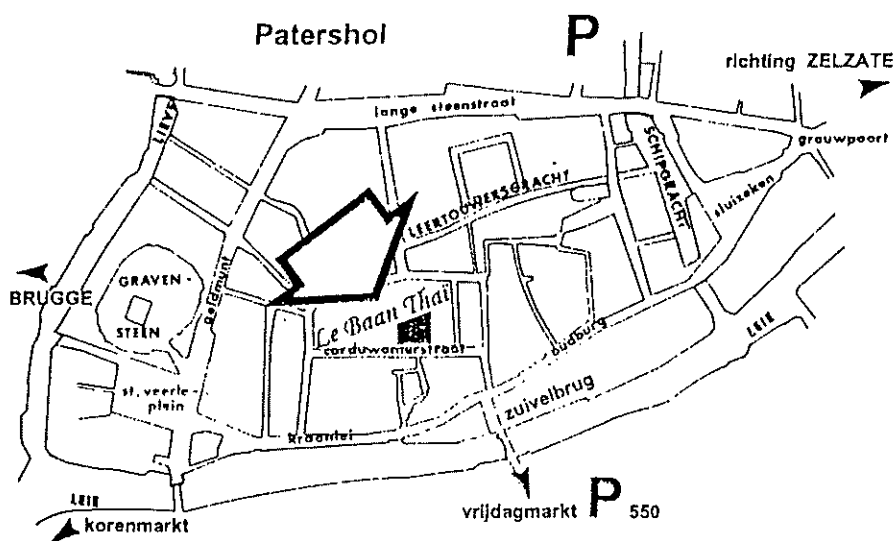
09 225 18 95

Wo - za > 14 - 18u.

HET MAGAZIJN

Kogelstraat 36 (Dampoort)

Do - za > 14 - 18u.

Restaurant *Le Baan Thai*
is gelegen in 't Patershol vlakbij de vrijdagmarkt

Le Baan Thai

THAISE KEUKEN

CORDUWANIERSTRAAT 57 • 9000 GENT ('t patershol)

TEL. 09/ 233 21 41 • FAX 09/ 233 20 09

open vanaf 18.30u.

op zondag open 's middags van 12u. tot 14u. en vanaf 18.30u.

ook gerechten om mee te nemen

gesloten op maandag

Oosterse Afrikaanse Kring

b **m** **boekenfonds** **Marnix n.v.**

NEDERKOUTER 109

B-9000 GENT

TEL. : (09) 225 10 92

Openingsuren

Middag

Avond

Maandag-Vrijdag

Zondag-donderdag

Vrijdag

12u-15u

19u-5u

20u30-5u

Elke woensdag : 22u-23u
Happy Hour : 1 pint + 1 gratis

Overpoortstraat 102

Oosterse Afrikaanse Kring

OAKtiviteiten

Woensdag 14 maart	Afrikaans etentje
Woensdag 28 maart	Presidiumverkiezingen (Blandijn, 11u-14u)
Donderdag 29 maart	Kaas- en wijnavond (De Hoed, 19u30)

Inschrijven kan op de permanenties van het OAK, in de kelder van de Blandijn.

Permanenties: Dinsdag van 12u00 tot 14u00
Donderdag van 10u00 tot 13u00

Meer informatie kan je vinden/verkrijgen op de permanenties, op de gele affiches van het OAK, op onze webstek (www.student.rug.ac.be/oak), bij presidiumleden of via email (oak@student.rug.ac.be).

De OAK-reis naar Marokko.....een impressie....

Aaaahhh...Marrakech in Marokko...Een bezoek van 2 tot 9 februari? In volle, ellendig koude winterperiode? Wanneer er daar de temperatuur van 25°C regeert?? Op slechts 3,5 uur vliegen met Royal Air Maroc van Brussel? Met 't OAK tegen spotprijs...???

Awel, dat moesten ze mij geen 2 keer voorstellen! Hup, en weg was ik, samen met mijn geliefde en 2 andere sympathieke OAK'ers (Lore&Yamuna) en hun respectievelijke schatjes (Younnes&Sanjeev). En fijn dat het was daar in het zonnige Marrakech.

Elke morgen ontbeten we op het terras van ons fantastisch low-budget hotel (ja! Die bestaan!) FAROUK, langs de Avenue Hassan II, in een stralend zonnetje. Het was nog wel een beetje frisjes dan, zodat een truitje boven onze zomertenuw welgekomen was. Maar, eens we ons in het warme hart van de city hadden begeven, op het Jemaa el Fna plein hadden we dit al lang niet meer nodig. Het Jemaa el Fna is echt het kloppende hart van Marrakech. We beleefden er avonturen... Nog steeds hoor ik de slangenbezweerders, zie ik de afzeters van waterdragers rondlopen, hoor ik het geroep van de nog grotere afzeters van de kraampjes, smaak ik het lekkere versgeperste fruitsap....

Hmmmm....en lekker dat we daar gegeten en gedronken hebben, tegen spotprijzen..!!! Ik heb mijn nieuwe godenmaaltijd gevonden. Verkrijgbaar bij Café Toubkal. Lekkere Tajine (di een typisch Marokkaanse stoofpot) met lamsvlees en een pot muntthee. Een moord

zou ik ervoor begaan! Zo'n godenmaaltijd hadden we nodig, wanneer we ons in de soeks wilden begeven en dit overleven. Maar, we ontwikkelden een uitgestreken coole houding en op den duur waren we in staat zelfs de meest opdringerige verkoper met de grootst mogelijke flair af te wijzen.

Marrakech...mooi maar ook zeer druk. De drukte ontvluchtten we in het culturele erfgoed. Een prachtige paleis (El Badi paleis) bezochten we. Wel vervallen, maar o zo rustig! En daarenboven biedt het een mooi uitzicht over de stad. Ook bezochten we de nog mooiere Saadische graven. "Dis papa, il y a beaucoup de morts ici, hein!" De waarheid komt uit een kindermond, ook in Marrakech!

Hoe gek we ook van deze stad waren, toch konden we niet weerstaan aan de lokroep van de rest van Marokko. We huurden een auto, omdat al de taxi chauffeurs er genoeg in schepten om ons met een glimlach op de lippen ongelooflijk af te zetten. Rijden in Marokko lijkt wel een huzarenstukje, maar het valt wel mee. "Ge moet gewoon voor en opzij van u kijken en dieje achter u doet wel hetzelfde. En zo komt ge erdoor zonder accident." Prachtige analyse van het verkeer door mijn schatje! Enfin, ik was toch blij dat ik nog geen rijbewijs had! Gezwind reden we in één keer en zonder de weg te verliezen (lang leve Trotter en de vakkundige analyse van Lore en mezelf) naar de watervallen van Ouzoud. Al redelijk bekend, maar toch nog niet té. Ze zijn er in ieder geval klaar om busladingen toeristen te ontvangen. Maar dit kon de pret niet bederven! Watervallen, en zeker die van Ouzoud, zijn schoon! We keken onze ogen uit en genoten van het klaterende water en de rust. We daalden af tot helemaal beneden...en klommen na de nodige fotookes te hebben genomen weer naar boven. Halverwege de klim, besloten dat het nu toch tijd was om een beetje te eten. We genoten er een heerlijke Tajine. Toen was het jammer genoeg tijd om terug te keren, omdat rijden in het donker toch niet aan te bevelen leek.

Omdat we zo van ons autootje genoten en omdat onze drang om verre horizonten te verkennen nu aangewakkerd was, besloten we om de volgende dag naar Essaouira aan de Atlantische Oceaan te rijden. Het was een schitterend idee. Op de weg ernaar toe, reden we doorheen de meest mooie landschappen en kwamen we zelfs geiten in een boom tegen. Ik moet zeggen, het eerste moment weet je toch niet wat ge ziet!

Na een rit van twee uur en half kwamen we aan. Mooi!!!! Een echte verademing was het Essaouira! Hoe rood van kleur Marrakech was, zo blauw (en wit) was Essaouira. We doolden er door de steegjes, slenterden rond in de haven en bekeken de plaatselijke kunstvorm bij uitstek: het houtsnijwerk. Vele cadeautjes en souvenirsjes werden er toen gekocht. We hadden zelfs 10 à 20 kilo hasj kunnen kopen. Het werd ons zeer onopvallend aangeboden. Maar, verstandig als we waren, besloten we het lekkere goedje toch maar te laten waar het was. Een confrontatie met de Marokkaanse douane, hmm..daar hadden we toch geen zin in.

Van al dat rondlopen en cadeautjes kopen wordt een mens toch wel moe. We vonden Essaouira zodanig charmant, dat we besloten een nacht te blijven. We vonden er een aardig hotelletje (Sheherazade) tegen een prijsje. 's Avonds genoten we een uitstekende maaltijd en moe maar tevreden kropen we in ons bed.

De volgende dag moesten we al vroeg vertrekken om de auto op tijd af te leveren. Onderweg kwamen we in een heuse zandstorm terecht! Waauw, dan hebben we dat ook weeral eens meegemaakt. De laatste dagen sleten we in Marrakech. Er moest nog een pak souvenirs gekocht worden. Ik begaf me in de soeks, samen met mijn vriend. Als Westerse (en zeker blonde) dame krijg je heel wat bekijks. Ook als je hand in hand loopt met je vriend. Ze raken daar al opgewonden van een blote knie. Gelukkig verbleef ik in "de invloedssfeer van Stefaan", zodat elke poging tot contact meteen werd afgebroken bij het zien van diens strenge blik. Leve mijn schatje! Bon, onderweg kwamen we een alleraardigst winkeltje tegen van een Berber. Hij verkocht héél mooie dingen, niet zo van die speciaal gemaakte prullendingen. Jammer genoeg was ons geld op. Geld wisselen en tajine eten en daarna dat winkeltje proberen terug te vinden. Twas redelijk simpel: altijd maar rechtdoor en één keer afslaan. Na een beetje zoeken hebben we het winkeltje tot onze grote voldoening terug gevonden. Dat ventje was daar zo blij mee, dat we een fantastische deal hebben gesloten. Werkelijk supertevreden keerden we terug! (Wel een beetje afgezet natuurlijk,...maar ja: hij was tevreden en wij ook, dus....).

Onze laatste dag in sunny Marokko zat erop! Stiekem hoopten we dat we toch wat bruin zouden zien!!

's Avonds namen we afscheid van de stad door een ritje te maken in een kalèsh. Romantisch.....!

En toen was onze reis gedaan....De volgende dag kwam de dame van het reisbureau om ons naar de luchthaven te voeren...

We hebben genoten van het zaaaaalige weer, de rust, het eten, het drinken, de cultuur, de afzetterij, het mooie landschap,....

We waren allemaal triestig dat we terug naar huis moesten.

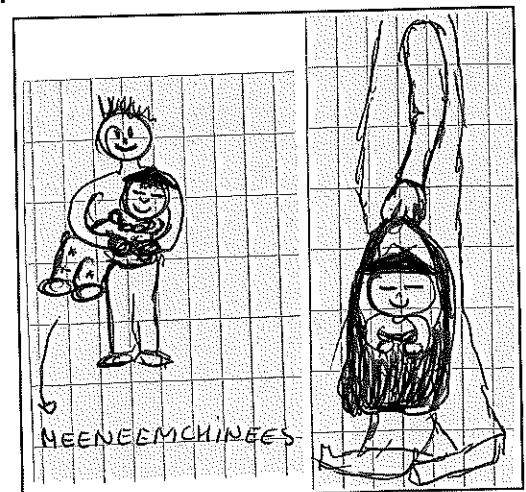
Brussels airport 0°C.....Welcome back to Belgium.....grrrrrrrrrrrrrrrr!

Elke

Wist je dat ...

- ...Tine en Vanessa goed zouden staan als WC-deurversiering?
- ...zij dit uitgebreid hebben uitgetest op het galabal van de Vlaamse Geschiedkundige Kring?
- ...Claire goed vergaderingen kan leiden?
- ...zij dit doet met een snuifje sport?
- ...Aagje als straf heeft moeten pompen?
- ...Sofie onder haar voeten heeft gekregen voor het niet tijdig afhebben van het verslag?
- ...zij dit een uur na de vergadering al had rechtgezet?
- ...dit betekent dat zij twee verslagen in een uur heeft getypt?
- ...Tine eerste het VGK afzet?
- ...zij dan haar afgezette kriek heeft laten vallen?
- ...zij vervolgens uitglijdt op haar eigen kriek?
- ...zij zich heeft geschaamd?
- ...het 's anderendaags nog pijn deed?
- ...Vanessa de OAK heeft gepromoot in de mannentoiletten van de fuifzaal?
- ...zij dit heel subtiel heeft aangepakt?
- ...dit dus niet zo extreem subtiel was?
- ...Astrid afziet nu Dieter voor de derde maal in anderhalf jaar weer in de gips ligt?
- ...zij zelf al bijna voor de vierde maal ziek is geweest dit academiejaar?
- ...het academiejaar toch al zes maanden bezig is?
- ...Aagje een rok aanhad op de fuif van de VGK?
- ...ze zei dat ze enkel in een rok uit de bol kan gaan?
- ...wij daar onze bedenkingen bij hebben?
- ...dit komt omdat het de eerste maal is dat wij Aagje in een rok zien?
- ...Marjan een hele week op de hond heeft moeten passen?
- ...Aagje al twee vergaderingen op rij haar kasverslag op tijd afheeft?
- ...de kalender van de Flair voor 2001 ongelooflijk schattig is?
- ...er nu een kei-neig mooi plaatje is op de radio?
- ...het telefoonnummer voor scoot 0800-17007 is?
- ...het aan het regenen is voor de verandering?
- ...ik maar wat aan het typen ben, voor de fun?
- Sofie zich verveelt in de les?
- ☞eneemchinees haar veel meer interesseert?

Vervolgverhaal

Lees mee met het OAK ! We kozen speciaal voor jullie het bekende “De hospita” van de beroemde schrijver Roald Dahl, de “grootmeester van het korte verhaal”. Om de spanning er in te houden, maakten we er een vervolgverhaal van in vier delen... vanaf nu zul je nog ongeduldiger wachten op elke volgende Kalima ! Tenminste, als je niet zo flauw bent om meteen naar de bibliotheek te stappen...

DE HOSPITA

DEEL 4

In de derde episode las Billy in het gastenboek de namen van zijn 2 voorgangers, Christopher Mulholland en Gregory Temple. Deze namen kwamen hem wel erg bekend voor...

‘Melk?’ zei ze. ‘En suiker?’

‘Ja, graag. En die toen van het ene moment op het andere...’

‘Een scholier?’ zei ze. ‘Nee, lieverd, dat klopt beslist niet, want *mijn* meneer Mulholland was helemaal geen scholier meer toen hij hier kwam. Hij studeerde in Cambridge. En komt u nu toch knus en gezellig naast me zitten, bij dat heerlijke vuur. Vooruit. Ik heb de thee al ingeschonken.’ Ze klopte met haar hand op de plaats naast zich op de sofa en keek Billy met een afwachtende glimlach aan.

Hij liep langzaam de kamer door en ging op het puntje van de sofa zitten. Ze zette zijn kopje voor hem neer op tafel.

‘Alstublieft,’ zei ze. ‘Is dit niet verschrikkelijk gezellig?’

Billy begon van zijn thee te drinken. En zij van de hare, omstreeks een halve minuut lang zeiden ze geen van beiden iets, maar Billy wist dat ze naar hem zat te kijken. Haar lichaam was half naar hem toegewend en hij voelde dat haar ogen zijn gezicht gadesloegen boven de rand van haar theekopje. Nu en dan rook hij een vleug van een merkwaardige geur, die ze scheen uit te wasemen. Het was een geur die geenszins onaangenaam was, en die hem deed denken aan –tja, hij wist eigenlijk niet precies waaraan die geur hem deed denken. Ingemaakte walnoten? Nieuw leer? Of de lucht die in de gangen van een ziekenhuis hangt?

Na een tijdje zei ze: ‘Meneer Mulholland was dol op thee. Ik heb nog nooit iemand zoveel thee zien drinken als die lieve, schattige meneer Mulholland.’

‘Hij is zeker nog niet zo lang geleden vertrokken,’ zei Billy. Hij zat zich nog steeds suf te piekeren over die twee namen. Hij wist nu wel zeker dat hij ze uit de kranten kende –uit de krantenkoppen.

‘Vertrokken?’ zei ze, terwijl ze haar wenkbrauwen optrok. ‘Maar beste jongen, hij is helemaal niet vertrokken. Hij is hier nog steeds. En meneer Temple is hier ook nog altijd. Ze zitten met hun beidjes op de derde verdieping.’

Billy zette langzaam zijn kopje terug op tafel en staaarde zijn hospita aan. Ze lachte tegen hem, en toen strekte ze een van haar witte handen uit en klopte hem bemoedigend op zijn knie. ‘Hoe oud bent u eigenlijk, beste jongen?’ vroeg ze.

‘Zeventien.’

‘Zeventien!’ riep ze uit. ‘O, dat is precies de goeie leeftijd! Meneer Mulholland was ook zeventien. Maar hij was geloof ik iets kleiner dan u; ja, dat weet ik eigenlijk wel zeker, en zijn tanden waren ook net een *ietsje* minder wit. U hebt werkelijk een prachtig gebit, meneer Weaver, weet u dat?’

‘Het is niet zo goed als het lijkt,’ zei Billy. ‘Ik heb achterin bendes vullingen.’

‘Meneer Temple was natuurlijk wat ouder,’ zei ze, zijn opmerking negerend. ‘Hij was al achtentwintig. Maar als hij me dat niet zelf had verteld zou ik het nooit hebben gedacht, van mijn levensdagen niet. Hij had geen *smetje* op zijn hele lichaam.’

‘Geen wat?’ zei Billy.

‘Zijn huid was zo zacht als die van een baby.’

Ze zweeg. Billy pakte zijn kopje en nam nog een slok thee, waarna hij het voorzichtig terugzette op het schoteltje. Hij wachtte af of ze nog iets zou zeggen, maar ze bleef zwijgen. Hij staaarde strak voor zich uit naar de andere hoek van de kamer en beet op zijn onderlip.

‘Die papegaai,’ zei hij tenslotte. ‘Zal ik u eens wat zeggen? Toen ik daarstraks door het raam naar binnen keek, ben ik er finaal ingevlogen. Ik had durven zweren dat hij leefde.’

‘Niet meer, helaas.’

‘Het is echt ontzettend knap gedaan,’ zei hij. ‘Hij ziet er helemaal niet dood uit. Wie heeft het gedaan?’

‘Ik.’

‘Hebt u dat gedaan?’

‘Natuurlijk,’ zei ze. ‘En hebt u al kennisgemaakt met mijn kleine Basil?’ Ze knikte naar de tekkel die zo behaaglijk opgerold voor het haardvuur lag. Billy keek naar hem. En plotseling realiseerde hij zich dat het diertje al die tijd net zo stil en roerloos geweest was als de papegaai. Hij stak zijn hand uit en raakte het zachtjes aan, boven op de rug. De rug was hard en koud, en toen hij de vacht met zijn vingers opzij duwde zag hij dat de huid eronder grijsachtig-zwart en dor was en volmaakt geconserveerd.

‘Goeie genade,’ zei hij. ‘Wat fascinerend.’ Hij wendde zich van de hond af en staaarde het vrouwtje dat naast hem op de sofa zat met diepe bewondering aan. ‘Het moet verschrikkelijk moeilijk zijn om zo iets goed te doen.’

‘Helemaal niet,’ zei ze. ‘Ik zet mijn huisdieren altijd zelf op, na hun dood. Wilt u nog een kopje thee?’

‘Nee, dank u,’ zei Billy. De thee smaakte een klein beetje naar bittere amandelen, en die smaak kon hem niet bekoren.

‘U hebt uw naam toch wel in het boek gezet?’

‘Jazeker.’

‘Mooi zo. Want dan kan ik hem later altijd weer opzoeken, als het me toevallig ontschoten mocht zijn hoe u ook weer heette. Dat doe ik nog bijna elke dag met meneer Mulholland en meneer... meneer...’

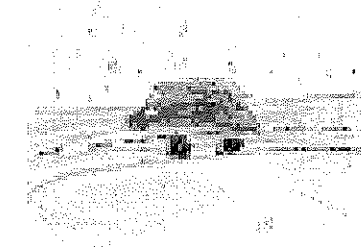
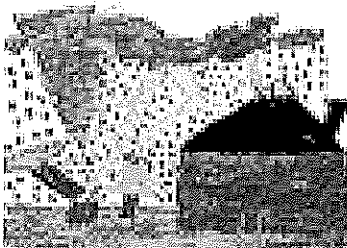
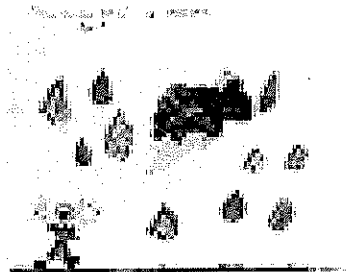
‘Temple,’ zei Billy. ‘Gregory Temple. Ik hoop dat u me niet al te vrijpostig vindt, maar hebt u da afgelopen twee, drie jaar *helemaal* geen andere gasten gehad?’

Met haar theekopje hoog voor zich in haar hand en haar hoofd een tikje naar links keek ze naar hem op vanuit haar ooghoeken en schonk hem weer zo’n lief lachje.

‘Nee, beste jongen,’ zei ze. ‘Alleen u.’

einde deel 4. En EINDE van het verhaal!

Maartse buien en aprilse grillen

Cultuuragenda

TENTOONSTELLINGEN

- **Exit Congo Museum. Een eeuw kunst met/zonder papieren**
24 november – 24 juni 2001, Koninklijk Museum voor Midden-Afrika, Leuvensesteenweg 13, Tervuren
Na een rondreis in het buitenland, zijn 125 'Verborgene schatten' uit de permanente collectie terug in Tervuren. Het museum begint ook aan een actualisering en herinrichting van de vaste verzameling en vroeg aan acht kunstenaars om hun visie te geven over het museum. Dit leidt tot een verrassende wisselwerking tussen etnografische stukken en hedendaagse kunst.
- **Orientalia**
1 februari – 31 maart, Koninklijke Bibliotheek van België, Kunstberg, Brussel
Een unieke collectie met handschriften, zeldzame drukken en prenten uit het Nabije en het Verre Oosten.
- **Magnum en Israël**
1 februari – 24 maart, Fnac, Veldstraat 88, Gent
- **Flarden Noord-Afrika. Impressies uit de Magreb**
15 – 25 maart, Brugge
Een tentoonstelling van Cinema Novo en Reismarkt die enkele kleine Magreb-exposities samenbrengt in een groter geheel, gaande van fotografie tot reisverhalen en kalligrafie.
- **Leven op straat in Bombay**
8 – 18 maart, CC de Werf, Aalst
- **Kunst tegen Onrecht**
8 – 22 maart, 't Klein Raamteater, Antwerpen
- **Honderd kostbare werken uit de collectie van het Cultura Fonds**
8 maart – 5 mei, Bibliotheca Wittockiana, St. Pieters Woluwe

CONCERTEN

- **Musiciens de l'Atlas**
20 maart, 20u, Domzaal, Vooruit
Bijzonder feestelijke muziek uit het Midden-Atlasgebergte. Vier musici brengen op lothar (soort luit), ghaita (schalmei), nira (rieten blokfluit) en bendir (tamboerijn met snaar) verschillende soorten muziek die sterk gelieerd zijn aan het dagelijks leven: bruiloftsmuziek, religieuze liederen, oogstliederen, herdersmuziek.
- **Dominofestival**
26 maart – 6 april, Ancienne Belgique, Brussel

5de editie van het festival. Starring: Tortoise, John Parish, Goldfrapp, Die Anarchistische Abendunterhaltung, Red Snapper e.a.

- **Buena Vista Social Club**
24 mei, Vorst Nationaal, Brussel

FILM

- **Yi Yi ('A One and a Two')**
Een rustige, elegante en intimistische familiechroniek van grootmeester Edward Yang, één van de pioniers van de Taiwanese nouvelle vague.
- **Cinema Novo-festival**
15 tot 25 maart, Brugge
60 films uit 25 verschillende landen in Azië, Latijns-Amerika en Afrika, waarbij de schijnwerpers vooral gericht zijn op de filmproductie uit de Maghreblanden Algerije, Tunesië en Marokko (meer info op <http://users.skynet.be/novo>)
- **19de festival van de fantastische film**
9 – 24 maart, de Passage 44, Cinema Nova en het Filmmuseum, Brussel
Jaarlijks trefpunt voor weerwolven, vampieren en aanverwanten met een speciale focus op Japan en Zuid-Korea. (meer info op <http://www.biff.org>)

LEZINGEN

- **Karim Traïda, Focus op de Magrebfilm**
Ma 19 maart, Cinema Lumière, Brugge
Vraaggesprek over de geschiedenis, de eigenheid, diversiteit en de filmtaal van de Magrebcinema en de ontwikkeling ervan in Europese context.
- **Mim El Messaoudi, over 'Vrouw, ziedaar uw zoon'**
Do 22 maart, 20 u, Openbare Bib. 'Biekorf', Brugge
Het tragische relaas van een Marokkaanse schapenhoeder die illegaal naar België komt.
- **Rik Pinxten en Youssef Souissi, Islamitisch fundamentalisme**
Za 24 maart, 11.00 u, Saaihalle, Brugge

BUITENLAND

- **In Mokum staat een huis**
Tot 1 december 2002, Joods Historisch Museum, Daniël Meijerplein 2-4, Amsterdam
Kennismaken met de hedendaagse Joodse cultuur.
- **Met het hart in de lens: Foto's van Sem Presser 1935-1986**
Tot 6 mei 2001, Joods Historisch Museum, Daniël Meijerplein 2-4, Amsterdam
Een selectie van één van de bekendste foto-journalisten van Nederland uit de 20ste eeuw
- **Arts d'Afrique**
Tot 30 juni 2001, Musée Dapper, Rue Paul Valéry 35, Parijs
- **L'Asie des Steppes. D' Alexandre le Grand à Gengis Khan**

- Tot 2 april 2001, Musée nationale des Arts asiatiques-Guimet, Place d'Iéna 6, Parijs
- **South: the race to the pole**
Tot 30 september 2001, National Maritime Museum, Greenwich
Deze thematentoonstelling belicht de Britse en Noorse zuidpoolexpedities aan het begin van deze eeuw.
 - **The Sultan's Signature**
Tot 8 april, Deutsche Guggenheim Berlin, Berlijn
Islamitische kalligrafie van de 15de eeuw tot nu.
 - **Een draak ontwaakt**
Tot 6 mei, Amsterdams Historisch Museum, A'dam
Venus Verldhoen, een fotoreportage over de Chinese tempel en de Chinese gemeenschap in Amsterdam.

De OAK-babes schitteren op de derde editie van Het Galabal der Filologen!

1. *Astrid (kalima)*. 'Eminence grise'.
Astrid verscheen in een sober doch stijlvol ensemble in parelend grijs van Hugo Boss. Dieter, nog charmanter wordend naarmate de avond vorderde en verlost van zijn gips, was geen seconde van haar zijde weg te slaan. Hét sterkoppel van de avond.
2. *Claire (vice)*. 'The Big Boss'
Onze charmante, doch enigszins gespannen gastvrouw droeg en was een uniek stuk. Lady Di zou er een spontane slagaderbreuk van krijgen, mocht dat al niet gebeurd zijn. In geslaagde combinatie daarmee waren de exuberante oorbellen, die de strakke lijnen verder accentueerden. Het grootse succes van deze gerenommeerde avond was haar persoonlijke verdienste.
3. *Elke (preses)*. 'The Lady in Red'
Geïnspireerd op de blanke onschuld van Sneeuwwitje, hulde Elke zich in een prachtig wijnrood jurkje, dat uitstekend kleurde bij het wijnrood van haar volle lippen, die teder en veelvuldig gekust werden door Prins Stefaan. Zonder wit paard maar wel met gele bretellen assorti met zijn das, huppelde hij sierlijk de balzaal binnen. Gelukkig bleven deze in het oog springende bretellen op het moment suprême, de veelbesproken en betoverende openingsdans, niet achter de deurklink hangen. Samen dansten Prins Stefaan en Prinses Elke nog lang en gelukkig.
4. *Aline (studie)*. 'Schitterde door haar afwezigheid'
(grapje...)

5. *Marjan (PR)*. 'De dartele hinde'
 Het meisje met de stralende reeogen stal de show in een gewaagde en originele combinatie van Ann de Meulemeester. De open rug sprak menig jongenshart tot de verbeelding. Vooral burgies bleken er erg gevoelig voor te zijn. Alle pogingen om het cruciale strikje rond haar hals los te peuteren, liepen gelukkig spaak.
6. *Aagje (Penning)*. 'Fluwelen rococo'
 Fluweelzacht en dieprood gewaad. Ondanks dat men het warm kreeg bij Deze frêle jongedame viel discreet op door een net-niet-te-uitbundig haar zwoele verschijning, bleef ze koel. Meer nog, ze had het zelfs koud. Maar haar ingenieuze jasje bracht redding.
7. *Sofie (secretaris)*. 'Verscholen diamant'
 Sofie waagde haar danspasjes in een naar eigen zeggen zedige creatie, maar niets was minder waar. Haar gracieuze kuiten werden meermaals enthousiast ontbloot, wegens de warmte. Tja, men zou van minder. Sofie was bovendien de enige die in staat bleek te zijn een volwaardige date te versieren. En reken maar dat deze memorabele avond in Frank's geheugen staat gegrift. Hij straalt nog steeds.
8. *Tine (cultuur, brood & spelen)*. 'Ons gouden juweeltje'
 Wat hadden we anders verwacht dan dat onze meest flamboyante 'babe' ging verschijnen in een –letterlijk- oogverblindende creatie? Deze keer koos ze voor een weinig verhullende gouden jurk met zowaar koninklijke allures. De rugpartij was daarbij in 't bijzonder genietbaar, om nog maar te zwijgen over het unieke décolleté...
 Ongetwijfeld rees in menig hoofd de vraag wààrom ze dit décolleté dan, bijna angstvallig zo leek het wel, trachtte weg te steken achter een sjerp? Het antwoord blijft ons althans volledig duister; het kan toch niets te maken hebben gehad met de stralende teint van haar tere huid? Doch, *be this as it may*, het harmonieuze geheel van jurk, kapsel, make-up en accessoires, alle met dat subtiele gouden accent, maakten van onze Tine een uiterst geslaagde *lady of the ball*.
9. *Vanessa (cultuur, brood & spelen)*. 'Wulpse panter'
 Wulps en bevallig als ze is, deed Vanessa juist iets te laat haar intrede. Haar pikante avondjurk, waarvan de split nog net het nodige in het ongewisse liet, en haar sensueel opgestoken volumineus kapsel gaven aanleiding tot hitsige blikken in haar richting. De beha met pantermotief versterkte enkel nog deze effecten. Vanessa streelde oog en toiletdeuren. Ellenlange files om de patatjes af te gieten waren het gevolg.

Kortom: alle andere filologen vielen in het niet bij al deze pracht. We're hot! Leve het OAK!!

geBOEKt

أهلاً وسهلاً

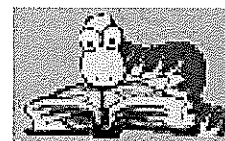
Equipe de nuit (Egypte, 2000, 82 p.)

Ibrahim Aslân

In *Equipe de nuit* beschrijft Ibrahim Aslân in vijftien korte episodes een Nieuwjaarsnacht in het centrale postkantoor in Caïro. De auteur, de zoon van een Egyptische postbeambte, werkte zelf een poosje als postbode in Caïro en put ongetwijfeld uit zijn eigen ervaringen en herinneringen. Het boek ademt een sfeer van nostalgie en melancholie, een atmosfeer van ongelooflijke saaiheid en traagheid, die het dagdagelijkse ambtenarenleven van de gewone Caïroot beheerst. Vanaf de eerste zin, “Les montagnes de khôl sont épuisées par les bâtonnets”, worden we in deze gevoelswereld binnengelaten. De tijd verzacht het diepste verdriet en de zwaarheid van het bestaan, zegt dit tot spreekwoord geworden vers van de twaalfde-eeuwse dichter Sayyid al-Badawî. Nieuwjaarsnacht is voor Sulaymân en zijn collega's van de nachtdienst een gewone, lange werknacht. Na zijn ontmoeting met een jong meisje aan de bioscoop, “avec sa robe de toile, sa chevelure épaisse et sa grosse perle bleue”, begeeft Sulaymân zich zoals elke andere avond naar zijn werk. De routine van het werk in de grauwe, met TL-lampen verlichte kantoren, wordt hier en daar onderbroken door korte gesprekken, een echo van de straat, een anonieme bezoeker. De tijd verstrijkt ongemerkt, telegrammen worden gesorteerd, zeldzame klanten worden geduldig bediend, af en toe nemen de ambtenaren een theepauze. Dierbare objecten in de lade van het bureau roepen verre herinneringen op. Een oude collega verschijnt om daarna misschien weer voorgoed te verdwijnen, “sa petite main sur la rampe de bois lisse tandis qu’il inclinait son corps pour suivre la courbe de l’escalier”. Ontmoetingen, woorden en herinneringen worden even vastgehouden en vervluchtigen dan in de wazige ruimte en tijd. Aslân schildert met deze prachtig beschreven tafereeltjes een fresco van emoties, van verdriet en zwaarmoedigheid, verzacht door de warmte van de vriendschap.

Astrid Van Kersschaever

Dit boekje is verkrijgbaar bij Black Label (www.blacklabel.be).

Gedichtje

Twee soorten niets

Luxe is het verschil tussen
in een auto rijden zonder autoradio,
en in een auto rijden met een autoradio
die niet aanstaat.

Stilte is het verschil tussen
niets zeggen, en alles al gezegd hebben.
Tussen gewone stilte, en de stilte
na de laatste regel van een gedicht
over de stilte.

(uit *Onbegonnen Werk* van Herman de Coninck)

Casper en Hobbes

door Bill Watterson - Syndicate Bruno Productions

Koken met Alida

... uit de oude doos

In de eerste Kalima van het jaar 1986 vonden we een aantal Afrikaanse gerechten, geschreven door niemand minder dan *Alida Neslo* en haar klasgenootje *Nathalie Demedts*, 2de kandidatuur 'Afrikaanse geschiedenis en filologie' (zoals dat toen heette). Hier volgt een visgerecht uit Senegal:

Tiébou Dienn

- 1 kg gebroken witte rijst
- ¼ l. Arachide olie
- 1 ½ kg vis (+ de kop erbij!)
- 200 gr. tomatenpuree
- 4 winterpeentjes
- 1 middelgrote kool (witte)
- 300 gr. maniok
- 2 aubergines
- 5 zoete patatten
- 2 grote uien
- 3 st. sjalotjes
- 5 gombos
- 1 bos peterselie
- 2 rode Spaanse pepers
- 5 teentjes knoflook

Fruit de fijngesneden ui in de olie.

Maak in een mortier de volgende ingrediënten fijn: de peterselie, de knoflook, een mespuntje zout, een halve peper, de sjalotjes. Wrijf de stukken vis in met deze kruidenmassa.

Doe de tomatenpuree, verdund met wat water, bij de gefruite uien en laat een paar minuten zachtjes stoven. Voeg er de vis bij en na enkele minuten ongeveer 3 liter lichtgezouten koud water. Als de bouillon begint te koken, de in grote stukken (of hele) gesneden groenten erbij doen (let op de groenten die snel gaar zijn! Ze mogen niet tot moes gekookt worden!). Na 20 minuten stoven is de vis gaar, schep ze eruit en hou ze warm in een schaal waarin je een beetje van de bouillon geschept hebt. Als de groenten gaar zijn, worden ze bij de vis gevoegd. Hou een beetje saus apart. In de pot met bouillon doet men nu de gewassen rijst en laat die gaar koken (om een "droge" rijst te bekomen, moet de vloeistof tot ongeveer 1 vingerkootje boven de rijst uitkomen). Als de rijst gaar is, stort men het op een grote, plaatte schaal. Garneren met groenten, vis en saus. Met de handen eten!

Ereleden

Academisch personeel:

Prof. dr. L. François
Prof. dr. U. Vermeulen
Prof. dr. A. M. Musschoot
Prof. dr. E. Moerloose
Prof. dr. Tanret
Prof. dr. H. Deley
Prof. dr. N.S. Kabuta
Prof. dr. E. Bruyninckx
Prof. dr. F. Van Den Bossche
Geert Castryck
Karel Arnaut

Proseniores:

Prof. dr. U. Vermeulen (1962-1963;
1963-1964)
Prof. dr. E. Moerloose (1967-1968)
Geert Castryck (1998-1999)

Studenten:

Kathy Van Oost (presidiumlid 1998-
1999; 1999-2000)
Milena De Wael (presidiumlid 1998-
1999; 1999-2000)

Studentenvereniging:

Vlaamse Geschiedkundige Kring

Colofon

Deze Kalima kwam tot stand met samenwerking van:

Elke Vervoort
Claire Weustenraed
Vannessa Broux
Tine Kuylen
Sofie Van Den Bogaert

Hoofdredactie: Astrid Van Kersschaever